

Sygn. akt II K 58/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

po rozpoznaniu dnia 31 marca 2016 roku sprawy karnej

P. C.

syna S. i Z. z domu P.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 grudnia 2015 roku w Ś. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki L. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości

(I badanie 1,07 mg/l, II badanie 1,10 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. postępowanie karne wobec **P. C.** o czyn opisany w części wstępnej wyroku tj. występki z art. 178a § 1 kk na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza na okres 2 /dwóch/ lat próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec **P. C.** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku,

III. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43a § 1 kk orzeka od **P. C.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 /dwustu/ złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w wyroku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza **P. C.** okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy numer (...) wydanego przez Starostę (...) – od dnia 9 grudnia 2015 roku,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego **P. C.** od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 9 grudnia 2015 r. w miejscowości Ś., woj. (...), na ul. (...) o godzinie 23.30 patrol policji zatrzymał do kontroli drogowej P. C., kierującego samochodem osobowym marki L. (...) nr rej. (...). W trakcie przeprowadzanej kontroli funkcjonariusze policji wyczuli od oskarżonego woń alkoholu, w związku z czym poddali go badaniu na zawartość alkoholu w organizmie przy użyciu urządzenia typu Alkometr A 2.0.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 9

- notatka urzędowa- k.1

Badanie na zawartość alkoholu przeprowadzone o godzinie 0.41 wykazało w organizmie oskarżonego P. C. - 1,07 miligrama zaś o godzinie 0,59 - 1,10 miligrama alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu

Dowód:

- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego – k. 2

P. C. urodzony (...) w Ś. posiada wykształcenie zawodowe, jest rozwiedziony, posiada na utrzymaniu niepracującą konkubinę i 4 letniego syna, zatrudniony jest w charakterze mechanika- brygadzysty za wynagrodzeniem 2500 zł miesięcznie. Nie był on dotychczas sądownie karany.

Dowód :

- dane osobo- poznawcze k .9;

- dane o karalności - k. 11,

W swoich wyjaśnieniach oskarżony przyznał się zarzuconego mu czynu i do faktu spożywania większej ilości alkoholu i podał , że inkryminowanego dnia, nie mając zamiaru kierować samochodem, od popołudnia do wieczora wypił cztery piwa. Po godzinie 19.00 jego czteroletni syn D. poczuł się źle i po raz pierwszy zwymiotował. Po podaniu mu leków jego stan zdrowia nie poprawił się, wymiotował jeszcze kilkakrotnie i czuł się coraz gorzej w związku z czym około godziny 22.00 oskarżony zawiózł syna z jego matką do szpitala w Ś., gdzie zostali przyjęci na oddział szpitalny. Nie wzywał wcześniej do dziecka karetki pogotowia ratunkowego obawiając się, że wezwanie może zostać uznane za bezpodstawne. W czasie powrotu do domu został zatrzymany do kontroli przez patrol policji. Podczas badania okazało się, że jest nietrzeźwy. Oskarżony wyraził żal z powodu zaistniałego zdarzenia i wniósł o jak najniższy wymiar kary.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 9
- karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. - 10,

Sąd zważył co następuje :

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego, oraz dokumentów w postaci notatki urzędowej i protokołu badania na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, sąd doszedł do przekonania, że wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie może budzić wątpliwości.

W swoich wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do faktu spożywania alkoholu w postaci czterech piw i kierowania pod jego wpływem samochodem osobowym , a także wskazał okoliczności, w jakich doszło do popełnienia zarzuconego mu czynu. Jednocześnie zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przedmiotowego występku w pełni świadomie. P. C. jako osoba dorosła, w pełni poczytalna, działająca z rozeznaniem odpowiednim dla jego wieku i stopnia rozwoju umysłowego mając świadomość spożytego uprzednio alkoholu wiedział, że wsiadając za kierownicę swojego pojazdu i podejmując jazdę, po krótkim czasie od momentu spożycia alkoholu dopuszcza się przestępstwa i godził się z taką możliwością. Nie uwalnia go od winy okoliczność, iż wcześniej nie miał zamiaru kierować samochodem i tylko z uwagi na sytuację zdrowotną syna podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości odwożąc matkę i dziecko do szpitala, a następnie wracając samochodem do domu.

Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać bez najmniejszych wątpliwości iż P. C. swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 1 kk gdyż będąc w stanie nietrzeźwości, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki L. nr rej. (...).

Zgodnie bowiem z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W przypadku P. C. zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza znacznie przekroczyła powołany wcześniej poziom. Niewątpliwa jest też umyślność występkę popełnionego przez oskarżonego co wprost wynika z jego wyjaśnień. Nie ulega także wątpliwości, że samochód kierowany przez oskarżonego należy do kategorii pojazdów mechanicznych.

Mając na względzie okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, tj. zdarzenie miało miejsce w porze nocnej, dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, jako osoby nie naruszającej do tej pory zasad porządku prawnego, zarobkującej i utrzymującej rodzinę, wyrażony przez niego żal z powodu zaistniałego incydentu a także fakt, iż czyn nie wiąże się ze znaczną społeczną szkodliwością i zagrożony jest karą nie przekraczająca 5 lat pozbawienia wolności, Sąd przyjął, iż zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania.

Zdaniem Sądu o stosunkowo nieznacznym stopniu społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony świadczy w głównej mierze fakt, iż zdarzenia miało miejsce w porze nocnej, gdzie ruch pojazdów był niewielki i brak było w tym czasie znacznego zagrożenia, a przedmiotowy występki, jakkolwiek karygodny i niezgodny z prawem, miał w życiu oskarżonego charakter incydentalny i dopuścił się go pod wpływem impulsu spowodowanego stanem zdrowia dziecka.

Całokształt powyższych okoliczności stanowił zatem o tym, iż Sąd w oparciu o przepis art. 66§1 kk i 67§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec P. C. na okres próby dwóch lat.

W ocenie Sądu okres próby w powyższym wymiarze w sposób dostateczny pozwoli zweryfikować przyjętą wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, a nadto zadziała na niego wychowawczo. Oskarżony mając bowiem świadomość, iż w razie jakiegokolwiek kolejnego naruszenia prawa przyczyni się do podjęcia warunkowo umorzonego postępowania, zapewne będzie starał się przestrzegać zasad porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

Nadto, w oparciu o przepis art. 67§3 kk i art. 39 pkt 3 sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku, a na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet tego zakazu zaliczył mu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 grudnia 2015r.

Sąd uznał, że orzeczenie wspomnianego zakazu w powyższym wymiarze będzie adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, który kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości a jego dolegliwość nie przekroczy stopnia winy. Dłuższy okres obowiązywania przedmiotowego zakazu, zdaniem Sądu, stanowiłby dla niego niewspółmierną dolegliwość.

W oparciu o przepis art. 67§3 kk w zw. z art. 43a §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego, świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej jako dodatkowy środek wychowawczy.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego.